

Briljantnost veličanstvenih Teslinih tehnologija

U tekstu „Etarске tehnologije Nikole Tesle“ [1] pokazali smo da su principi rada Teslinog „Magnifying Transmittera“ i zapravo svih njegovih tehnologija nakon završenih istraživanja u Kolorado Springsu i spoznaje „Stacionarnih talasa“ (vidi: 04.07.1899, [2])..., kako je on sam rekao - njegovog najvećeg i najznačajnijeg otkrića - zasnovani na etru, savršenom fluidu koji se ponaša kao čvrsto telo prema svetlosti dok je za čvrstu materiju transparentan (stav 1.5 u [1]).

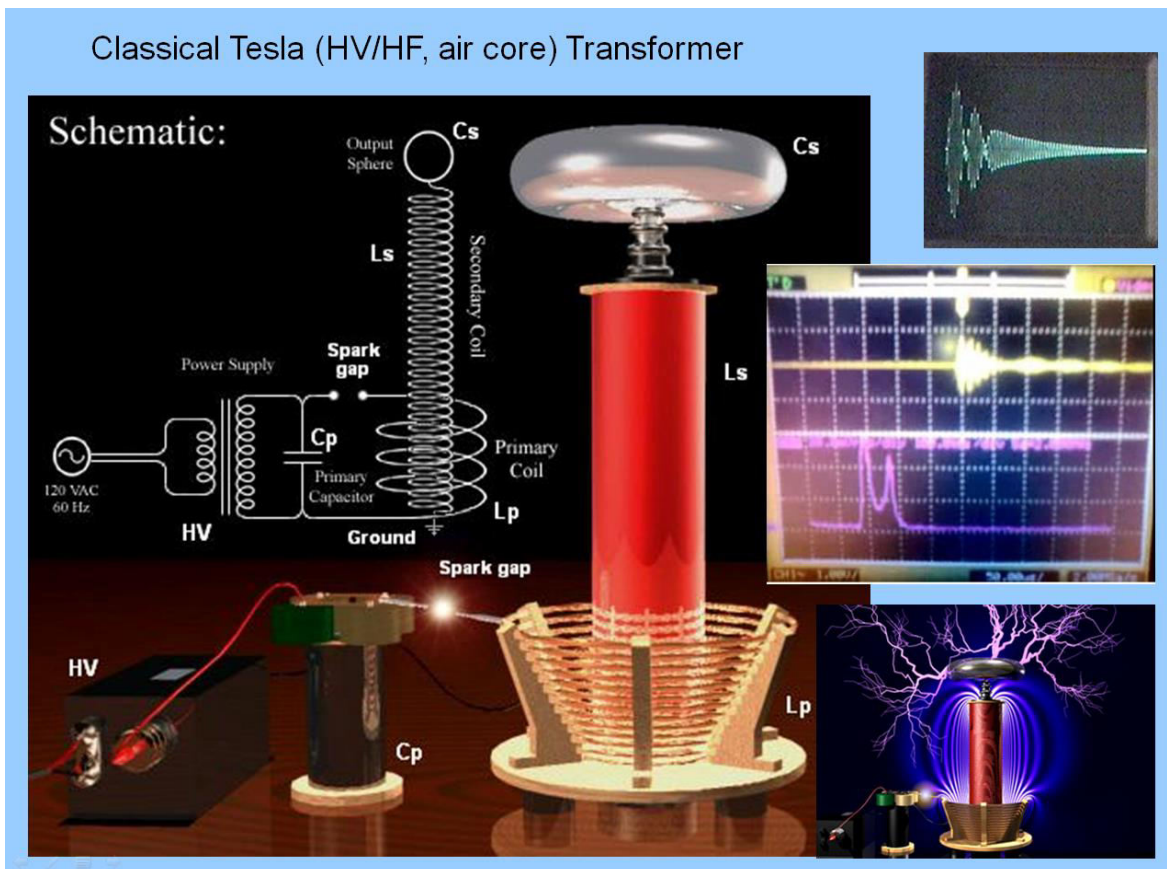
Ovakva Teslina tumačenja su glavni kamen spoticanja u promociji Teslinog dela i ključni problem savremene nauke da ga prihvati i objasni sa aspekta postojećih teorija. Čvrsti argumenti koje smo naveli u prilog ISTINI i Teslinim izvornim tumačenjima [1] trebali bi biti snažan motiv za preispitivanje važećih postulata i svakako njihovu korekciju, unapredjenje i dalju nadgradnju jer – svedoci smo činjenice da eksperimentalna realnost već odavno višestruko prevazilazi mogućnosti objašnjenja niza detektabilnih fenomena važećim teorijama.

Upravo zato moja lična tumačenja Teslinog grandioznog dela su zasnovana isključivo na njegovim ličnim, dobro dokumentovanim izjavama i/ili objašnjenjima datim u radnim zabeleškama ([2]). Velika saglasnost izvornih Teslinih reči sa Vedskim principima izloženim u [3] omogućuje mnogo jasnije uvide u stvarnu formu i strukturu energetskih fenomena koje je koristio Nikola Tesla nazivajući ih Ne-Hercijanskim talasima.

Jedan od najvećih paradoksa današnjice je da se Tesla objašnjava, izučava i najčešće predstavlja replikom tzv. „Teslinog transformatora“ – aparata koji proizvodi velike napone visokih frekvencija što rezultuje varnicama od nekoliko milimetara do nekoliko metara - što zavisi od snage i konstrukcije (efikasnosti) uređaja. Primenom poluprovodničke tehnologije moguće je menjati srednju snagu i na taj način „modulisati“ jačinu emitovanih strujnica čime se omogućuje generisanje zvuka (muzike, govora) direktno „iz varnice“ Teslinog transformatora. Konvencionalni - a posebno ovi „Musical (singing...) Tesla coils“ - često se koriste za stvaranje vrlo impresivnih audio-vizuelnih utisaka posebno ukoliko su velike snage. Obzirom da se radi o visokim frekvencijama, visokim naponima i velikim energijama ovi su aparati veoma skupi i dostupni samo manjem broju „Teslijanaca“. Nažalost, koriste se uglavnom za komercijalne svrhe.

Ipak – neverovatno ali istinito - sve je to jako daleko od „Pravog Tesle“. I tu je čvor paradoksa Hercijansko-Nehercijanskih Teslinih principa i tehnologija.

Naime „Teslin transformator“, zapravo, njegova klasična verzija, prikazan na slici ispod, je visokofrekventno-visokonaponski, rezonantni, transformator sa vazdušnim jezgrom koji je Tesla izumio oko 1891. godine [4] i koristio za eksperimente u proizvodnji munja, istraživanja jednožičnog i bežičnog ektričnog osvetljenja, efekte fosforescencije, proizvodnju rendgenskih zraka (pre *W.C.Röntgen-a* !), elektroterapije i početna istraživanja bežičnog prenosa signala i energije ...

Ovakav tip Teslinog transformatora postoji u hiljadama primeraka, veličina, formi i oblika konstrukcije sa različitim tipovima varničara: statički, rotacini, sinhroni, ne-sinhroni ili poluprovodnički i može se videti na raznim

manifestacijama, u amaterskim ili školskim radionama, muzejima (uključujući i muzej Nikole Tesle u Beogradu), univerzitetima i naučno istraživačkim institucijama. Ima ih danas i koji "govore", "pevaju", "sviraju" ...

Medjutim – tu "klasičnu" verziju VN/VF transformatora sa vazдушnim jezgrom Tesla je koristio samo u svojim istraživanjima u Njujorku - PRE Kolorado Springsa!

Ovo je činjenica od izuzetnog značaja za razumevanje i tumačenja Teslinih etarskih tehnologija, dakle onog PRAVOG Tesle kakvog savremena nauka ignoriše i potiskuje.

Istinske, Ne-Hercijanske, etarske tehnologije Nikole Tesle bazirane su na aparatu sasvim i bitno različitog tipa od konvencionalnog, kod kojeg je transfer energije zasnovan isključivo na indukciji, i koji je on koristio samo za svoja početna istraživanja u Njujorku PRE Kolorado Springsa, tj. do 1899.g. – dakle svega oko 8 godina. Sve što je radio nakon toga u svojoj laboratoriji u Kolorado Springsu i kasnije (Kula Wardencllyffe ...) – a to je više od 40 godina, zasnovano je na aparatu koji je radio po sasvim drugačijim principima transfera energije sa kojim je Tesla dostizao potencijale od više stotina miliona volti (!!!) – a što do dana današnjeg još niko (zvanično) nije ponovio ni sa približnom efikasnošću. Tesla ga je nazvao „Magnifying Transmitter“- „Uveličavajući Predajnik“ ukazujući na njegovu vrlo specifičnu i veoma kontroverznu funkciju.

Koliko je meni poznato, ovakav tip aparata ne postoji na ni-jednom univerzitetu, muzeju ili laboratoriji u svetu iako je to ključna mašina svih Teslinih nerealizovanih ideja (bežično slanje energije, energetski štit ...) čiju ostvarivost zvanična nauka osporava. Iako je njena konstrukcija i proces usavršavanja i povećanja efikasnosti i uskladenosti sa Zemljom prilično detaljno opisan u [2], i pored toga što neki datumi (strane dnevnika ?) nedostaju, moguće je konstruisati repliku sa barem približnom efikasnošću. Nažalost malo je onih koji se bave proučavanjem ove znatno unapredjene verzije Teslinog transformatora.

Što se tiče naučnih institucija, zvanično – po mojim saznanjima – izuzev braće Korum - NIKO!

Naprotiv, teorijske analize i eksperimenti bežičnog prenosa energije niza poznatih naučnika i naučnih institucija, pa čak i neke navodne – više nego tragikomične - "replike" "Teslinog zraka smrti" ..., kao jedne od najkontroverznijih ideja N.Tesle, izvode se sa klasičnom izvedbom Teslinog transformatora, koju je on napustio još 1899. godine i nije nikakvo čudo što su i rezultati upravo onakvi kakve je Tesla i predvideo – a što je i bio razlog napuštanja takve koncepcije:

"... THE PHENOMENA OF ELECTRICAL RADIATION which have heretofore been observed and which from the very nature and mode of propagation would render practically IMPOSSIBLE THE TRANSMISSION OF ANY APPRECIABLE AMOUNT OF ENERGY TO SUCH DISTANCES as are of practical importance. ..." [2].

Put PRAVOG Nikole Tesle – koji nauka – uporno ignoriše i potiskuje je onaj koji je on odabrao i obrazložio u svom dnevniku kao "opšti zaključci": 7. Jula 1899 godine [2]:

"Što se tiče postizanja željenog napona pomoću rezonantnog prenapona, postoje dva načina: ili se sekundar stavlja u LABAVU spregu sa primarom i tako omogućiti da se uspostave slobodne oscilacije sekundara, ili treba spregnuti sekundar ČVRSTO sa primarom a zatim podići napon pomoću dopunskog kalema – "Dodatnog kalema" – odnosno induktivnosti KOJA NIJE INDUKTIVNO SPREGNUTA sa primarom. Ovaj poslednji smatram pogodnijim kada se želi postići vrlo visoka EMS."

Dakle, za razliku od klasične verzije gde se transfer energije odvija na principu indukcije tako da je porast napona proporcionalan odnosu broja namotaja primarnog i labavo spregnutog sekundarnog kalema, pri čemu je rezonantna frekvencija primarnog kola jednaka rezonantnoj frekvenciji sekundarnog kola – "Magnifying transmitter" svoju efikasnost zasniva na sasvim drugim principima. Čvrsto spregnuto primarno i sekundarno kolo čine oscilator koji galvanski (žično) napaja dodatnu zavojnicu – koja svojim osobinama "lambda četvrt helikoidalnog rezonatora" ostvaruje **proizvoljno veliki** porast potencijala – za razliku od "indukcionog metoda gde je ova vrednost ograničena odnosom broja namotaja primarnog i sekundarnog kalema ... Nadalje, prema Teslinim zapisima (14.decembar 1899, [2]) odnos rezonantne frekvencije primarnog kola (56.4 kHz) i "rezonantne frekvencije sistema sa poslednjom verzijom dodatne zavojnice" (89.42 kHz) iznosi $\pi/2$ – što je jedna od elementarnih kosmičkih konstanti, pored zlatnog preseka i baze prirodnog logaritma, koja odlikuje sve tvorevine Vrhunskog Kreatora dajući im svojstva i odlike savršenstva! Dakle ova mašina, čudo nad čudima – uprkos sve svoje prividne jednostavnosti, nije samo manifestacija Teslinog briljantnog uma nego i demonstracija dubine njegovih veličanstvenih uvida u principe Prirode ...

Svojom stručnom, naučnom, ekspertizom dr. Fred i dr. Kenet Korum (npr.[6]) pokazali su da je "Extra Coil" "antena koja ne emituje" – jer je analiza "Smithovog dijagrama" (Smith chart) pokazala da Tesla teži maksimalnom VSWR parametru (maksimalna refleksija) – što je potpuno suprotno od konvencionalnih (Hertzijanskih) emisionih sistema (minimalna refleksija) kakav grade inženjeri emisione tehnike "Markonijevog" tipa odnosno predajnika kakve danas koristimo u elektronskim radio komunikacijama. Oni dakle svojim stručnim, naučnim radom dokazuju uspešnost Tesle u svesnoj nameri da njegov sistem NE EMITUJE energiju u "Hertzijanskoj" formi:

"... IT IS NECESSARY TO EMPLOY OSCILLATIONS IN WHICH THE RATE OF RADIATION OF ENERGY INTO SPACE IN THE FORM OF HERTZIAN OR ELECTROMAGNETIC WAVES IS VERY SMALL." [7].

Nažalost, i pored ovako čvrstih NAUČNIH dokaza da Tesla SVESNO ZADRŽAVA ENERGIJU u svom sistemu savremeni tumači Teslinog dela smatraju da on nije imao odgovarajuće naučno obrazovanje i dovoljno stručnih znanja

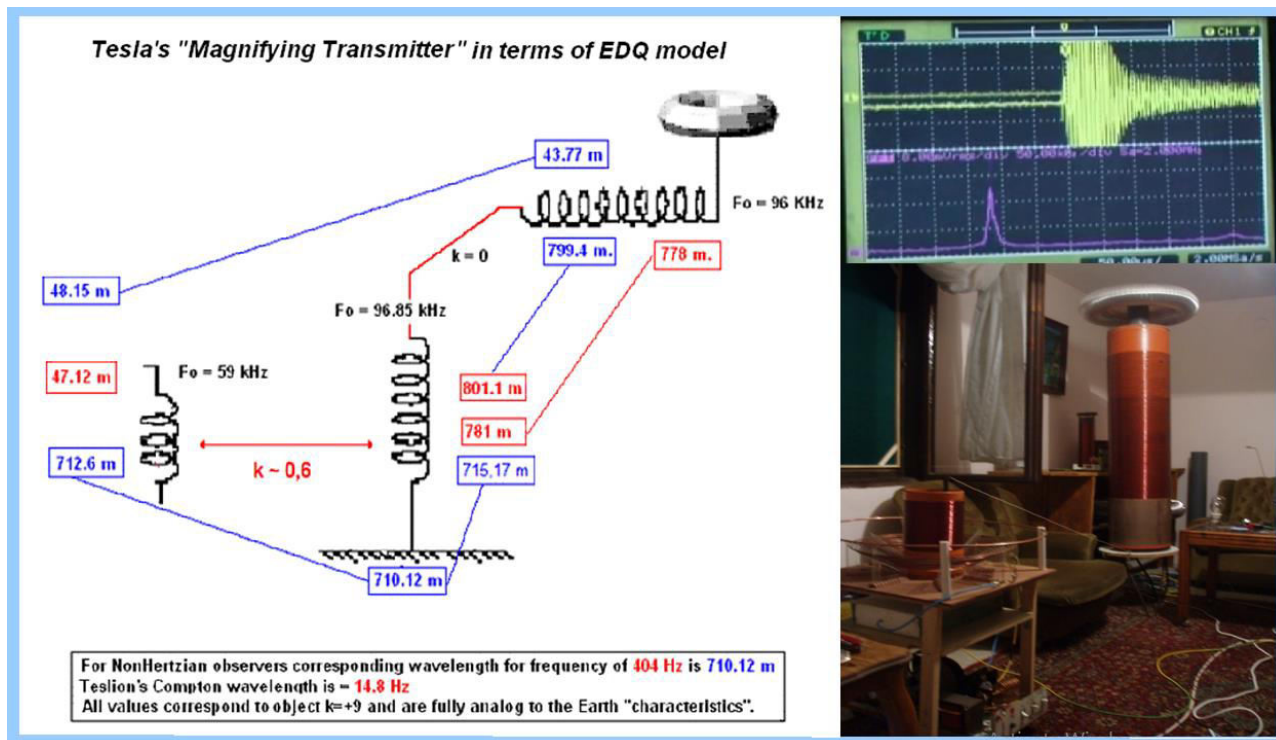
pa nije ni mogao baš najbolje razumeti šta on u stvari radi”. Ova njihova arogancija – po meni – je zapravo osnovni “lajtmotiv” njihovog opstanka ...

Šta više Tesla svoj “Magnifying Transmitter” harmonizuje i “unutar”- sa etrom i “izvan” sa okruženjem i uskladjuje njegov rad sa vibracijama planete Zemlje koju koristi kao rezonator i primenjuje SVOJ – VRLO SPECIJALAN princip “ISTOVREMENOG POREMEĆAJA NAELEKTRISANJA U ZEMLJI I VAZDUHU” – koji smatra daleko uspešnijim od indukcionog metoda koji se primenjuje u konvencionalnoj verziji.

U svojim zabeleškama od 5. juna 1899 u svom dnevniku [2]) Tesla kaže:

„From this, the inferiority of the induction method would appear immense as compared with DISTURBED CHARGE OF GROUND AND AIR METHOD”.

Tesla dakle jasno i nedvosmisleno iznosi svoja zapažanja zasnovana na nizu merenja i varijacija eksperimentalnih postavki tokom istraživanja u Kolorado springsu, čija ja osnovna šematska konfiguracija data na slici dole:

Na gornjoj slici je, kao i u izvornim Teslinim skicama, “Extra Coil” ili “Dodatna zavojnica” nacrtana horizontalno - za razliku od primarne i sekundarne koje su vertikalne i paralelne, da bi se naglasilo da ona NIJE induktivno spregnuta sa njima. Moja istraživanja analogne (nažalost zbog dimenzija i potrebnih sredstava ni približno identične) eksperimentalne postavke pokazala su svu opravdanost Teslinih ideja što je ilustrovano amplitudnim i frekventnim (Fast Fourier Transform) spektrom (slika iznad, gore, desno) snimljenim u mojoj laboratoriji za Tesline Tehnologije i koji se bitno razlikuju od konvencionalne verzije opisane u prethodnom odeljku, što se vidi na snimljenim oscilogramima.

Pored višegodišnjih eksperimentalnih istraživanja, u punu opravdanost Teslinih izvornih poruka uverila su me i teorijska razmatranja strukture Realnosti drevnih naroda [3]. Jednostavnost izloženih aksiomatskih principa koji su verifikovani elementarnim matematičkim aparatom, apsolutna logika i naprosto fantastični uvidi u funkcionalne principe Prirode i njenu makro i mikro strukturu – čvrsti su argumenti koji govore u prilog istinitosti izloženih aksiomatskih principa. Njihova puna konzistentnost sa Teslinim tumačenjima pruža dodatnu mogućnost razumevanja Tesline kosmogonije ali i “nove” fizike – fizike “Torzionih polja” koja je, nažalost, za savremenu nauku još uvek u domenu pseudo-nauke – baš kao i Teslina etarska fizika.

Na primer pojam “Skalarnog polja” u fizici je objašnjen sasvim formalno i prilično “maglovitim” terminima savremene kvantne fizike nekih hipotetičkih, virtuelno-imaginarnih fenomena, čije suštinsko značenje izmiče i mnogima koji ih koriste u svojim tumačenjima (stav 5 u [3]).

Suprotno tome, **Skalarno polje u fizici – u Sankhyi je naprosto Koherentno, simultano “Thaama stanje” Moolaprakrithi-substrata, što je potpuno analogno pojmu “čistog potencijala” – i eto direktne korelacije sa Teslinim principima!**

U brojnim svojim izjavama i posebno u svom dnevniku iz Kolorado Springsa [2] Tesla naglašava značaj “POTENCIJALA” koji favorizuje u odnosu na “NAPON” (= razlika potencijala, rad) a u svojoj terminologiji koristi reč “pritisak” (pressure) – no malo ko obraća pažnju na njegove izvorne reči a SVAKA je od zaista izuzetne važnosti...

Sankhya koncept potencijala objašnjava kao koherentno stanje u kojem je smešten (stored, sačuvan, pohranjen) bilo koji broj sekvencijalnih vremenskih ciklusa u jednom vremenskom ciklusu. Dakle, potencijal se može

opisati kao ne-oslobodjeno ili stanje sačuvanog (usklađeno) napona (stresses) i kada se on oslobodi, poremećaj se kreće ili ubrzava kao kinetička sila.

Vibracije (poremećaji) koje ostaju na istoj prostornoj lokaciji stapajući se međusobno (afirmativna interferencija u fizici) u Sankhyi je koherentno, simultano, Thaama stanje i ono odgovara pojmu "stojećeg talasa", odnosno "skalarnog polja" u fizici. Vibracije koje progresivno menjaju prostornu lokaciju i izgledaju kao da se udaljavaju su u radijantnom, sekvencijalnom Sathwa stanju koje u fizici odgovara pojmu "elektromagnetnog talasa". Vibracije koje su objedinjena kombinacija ova dva stanja i ne mogu se opisati kao Thaama ili Sathwa su u "prelaznom" Raja stanju. Aksijalna "transmigracija stresa" je Teslin longitudinalni talas u etru...

Veoma značajne implikacije holografskog koncepta Sankhye su da svaka tačka u supstratu prostora sadrži sve informacije u Univerzumu kao identične međusobno ugnježene (nested) skupove vibracija u "zamrznutoj" (frozen) formi. U suštini, to znači da svako moguće fenomenološko stanje postoji u svakoj tački prostora kao lokalno ekstraktabilan (extractable, izdvojiv) – dakle spoznatljiv, detektabilan,...., fenomen ili događaj. Hologramsko ustrojstvo i opšta isprepletenost i povezanost svega sa svim, o čemu danas govori i moderna kvantna fizika, očito je saglasna drevnim spoznajama. Dakle - prema učenjima Sankhye, nema nikakve potrebe za prostorno, fizičko, prenošenje određenog stanja interaktivnog fenomena na proizvoljnu udaljenost jer odgovarajuća forma i skup informativnih signala može kreirati izvorni fenomen na bilo kojoj lokaciji transmigracijom poremećaja u povezanom kontinuumu prostora.

Ukratko ČISTI (PRAVI) TESLA!

Teško je poverovati da su ovako duboki uvidi u strukturu realnosti bili poznati još pre više desetina hiljada godina koliko su stari vedski spisi ali zaista je više nego nego fascinantno da "Sankhya" koncept definiše dualnu prirodu te realnosti i objašnjava njenu strukturu kao skup manifestovanih i ne-manifestovanih fenomena pri čemu detektabilni deo čini "uredjeno/neuredjeni" dualitet: koherentni talasni paketi manifestovani kao "čestice" ili ansamblu nesinhronizovanih talasa koji se ispoljavaju kao "zračenje" ili foton.

Šta više – Za razliku od elektromagnetnih signala koji "skakuću" "spolja" (externally, izvan) preko lokalnih oscilatora u prostoru (Moolaprakrithi), brzinom svetlosti (7.1 u [1]: ciklična stopa PHO je c (=brz.svetlosti) vibracija po ciklusu), fazne promene u tri moda stresa tuneliraju "iznutra" (internally, unutar) TRENUTNO - preko večnih harmonijskih oscilatora u prostoru kao transmigratorne fazne brzine koje nemaju ograničenja. Puna analogija sa Teslinom etarskom fizikom je očita.

Šta više - poznavanje UNIVERZALNIH zakona rasta i razvoja vibracija (Isto i kod Uspenskog/Gurdjijeva), "Tri Guna" principa i posebno strogo definisanih principa i zakonitosti transformacija sekvencijalnih (koji su detektabilni) u simultane (nedetektabilne) procese omogućuje spoznaju strukture NE-MANIFESTOVANIH fenomena koji su - iako nedetektabilni - ipak realno postojeći objekti. Ovo je zaista ogromna prednost u odnosu na konvencionalnu fiziku jer nam omogućuje mnogo jasniji uvid u istinsku strukturu Prirode – posebno "Thaama" koherentnih, simultanih stanja koja karakterišu nuklearna jezgra, gravitaciju,...., i duhovni aspekt Realnosti - koji još uvek potpuno izmiču savremenoj fizici.

Sa tog aspekta G.Srinivasan u svojoj knjizi: "Secret of Sankhya: Acme of Scientific Unification" [3] komentariše savremene teorije i ukazuje na "neosvetljene" delove iste Realnosti koje one – pojedinačno, svaka za sebe - nisu obuhvatile jer opisuju samo odgovarajući segment mnogo "šire" CELINE. Kratka rekapitulacija iz [3]:

Njtn je empirijski izveo parametre statičkog gravitacionog makro polja "na spoljašnjem nivou" realnosti i matematički uspostavlja gravitacionu konstantu G mereći mehaničke efekte i tako dobija polovinu recipročne vrednosti koju definiše Sankhya po principima zasnovanim na "Thaama-Raja-Sathva" Guna konceptima. Njtnovo izvođenje je ekvivalentno korišćenju samo Thaama aspekta i ignorisanja Sathva i Raja faktora uključenih u zajednički nulti (common zero) interval koji smanjuje stvarnu G vrednost za pola.

Maksvel je u svojoj teoriji polja izveo isti (gravitacioni) parametar ali sledeći kombinaciju empirijskih i teorijskih argumenata koji su bili slični Sathva Sankhian konceptima ali bez Thaama i Raja faktora. Vrednost impedanse 377Ω Maksvelovog prostora je u stvari direktno vezana za Njtnovu gravitacionu konstantu G , ali ograničenost na Sathwic-ke procese je izdvojila isto koherentno polje kao dve različite E i B aksijalne aktivnosti na detektabilnom ili sekvencijalnom nivou (odjeljak 7 u [1] ili detaljno u [3]).

Fenomen "u nultom intervalu" koji nedostaje prethodnim teorijama izložio je matematički Plank kao kvant (quantum) sa gustom ($G.M$: energije) na detektabilnom nivou ali opšte stanje nauke nije ga podstaklo da razmotri i zapreminske (volumetrijske) kvantne aktivnosti unutar trenutnih (instant) ciklusa.

U terminologiji Sankhye Plank se bavio Thaama i Sathva stanjima, ali nije uspeo da razotkrije Raja interaktivno stanje koje uključuje gravitacioni parametar G "skriven" u kvantu kao SIMULTANI fenomen koji je nezamislivo veći od spektra koji je on istraživao a za koji Sankhya pokazuje da je skladište svih potencijala!

Anštajn je premostio Maksvelov deficit u potencijalu Lorencovim mehanizmom koji obezbeđuje izjednačen odnos prema brzini na manifestovanom (ili izračenom) nivou, ali nije uspeo da teorijom obuhvati i simultane regione ili regione velike gustine, zbog konceptualne greške u matematici kojom su tačka (u vremenu, trenutak) i interval (vremena) bili jednako važni.

U terminologiji Sankhye on je istraživao Raja osobine samo izvan trenutnog, spoljnu metriku za prostornu "infinitesimalnu udaljenost i nulto-vreme" ("infinitesimal distance and zero time"), koji su bili u sekvencijalnom Bhava domenu, ali nije povezao uporedne Abhiman / Ahankar faze unutar trenutnih (instant) ciklusa.

Po svemu sudeći, Anštajn je bio veoma blizu mogućnosti da konceptualno realizuje totalnu ekvivalentnost elektro-magnetnog i gravitacionog fenomena što mu je bio životni san kao i mnogih fizičara danas. Svojom intuicijom je došao blizu totalnom ujedinjenju ali proizvoljnim uključivanjem kosmološke konstante, koja u stvari obezbeđuje savršenu konverziju skale vremena i prostora u okviru trenutka (within the instant), uz primenjeni koncept matematike i strukture prostora sasvim pogrešno zamenjene sa "Hubble" parametrom, ostavio je logičnu prazninu koju nije mogao premostiti. Činjenica da je postulirao princip ekvivalencije doveo ga je veoma blizu vidjenja holografske prirode fenomena, ali moć Riemann-ove geometrije i već utvrđeni put drugih značajnih fizičara je preovladao.

Iz prethodno iznetog jasno se vidi istovetnost osnovnih principa Sankhye u svim segmentima i na svim nivoima Realnosti što i jeste osnovni razlog velike saglasnosti njenih aksiomatskih principa i TEORIJSKI definisanih vrednosti svih veličina i konstanti savremene fizike: Plankove konstante, Avogadrovog broja, brzine svetlosti, impedanse prostora, gravitacione konstante, mase svih nuklearnih i astronomskih fenomena ..., sa naučno utvrđenim vrednostima – iako je starost vedskih spisa procenjena na više desetina hiljada godina. Konkretno Sankhya Karika, po nekim izvorima [3], stara je oko 33 hiljade godina...

Inspirativnost ovde iznetih uvida drevnih naroda zaista je ogromna jer ukazuje na realnu mogućnost ostvarenja vekovnog sna nauke – objedinjenje elektroslabe i gravitacione interakcije – ali i jasnije tumačenje niza fenomena iz oblasti pseudonauke – poput antigravitacije, "Zero point" energije i sličnih. I ono što je za nas najvažnije - razumevanje dela Nikole Tesle.

Osnovne vedске ideje i aksiomatske principe Sankhye [3] izložio sam u [8] a ovde – u cilju pojašnjenja termina koje smo koristili navodimo samo elementarna tumačenja i definicije:

- Prema klasifikaciji interaktivnih stanja u Sankhyi, sve fenomene Realnosti, sve "što jeste" (u manifestovanoj ili ne-manifestovanoj formi), zasnovano je na kombinaciji tri Gune, tj. tri kvaliteta ili "sile":

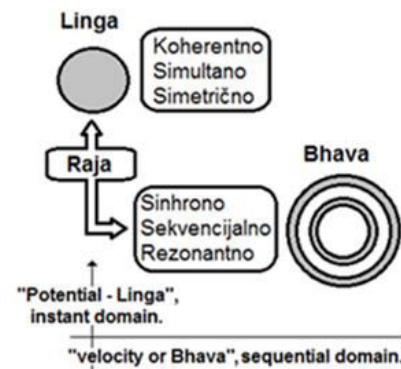
- Thaama (simultano, kompresivno, gusto, neelastično, inertnost, otpor, tama. Thaama je jaka nuklearna sažimajuća sila.),
- Raja (samosličnost, dinamizam, rezonansa, "vezujuće" kretanje, prelazno stanje, prenos, lepi, spaja, odskačuće, Raja je slaba vezujuća sila.) i
- Sathwa (sekvencijalno, blistavo, elastično, ekspanzivno, radijantno, svetlo. Sathwa je elektro-magnetna radijantna sila),

kao i stanjima interfejsa: Linga / Bhaava i Abhiman / Ahankar.

Linga, coherent state, super position, field-potential, inertia
Bhava, kinetic charge, wave form, manifest forms, temperature state

Abhimana, self potential, self-measure,

Ahankara, dynamic self, - potential, self action, self motivation

Potpuna saglasnost aksiomatskih postavki Sankhye, Modela Kvantiranih gustina energije [9] i Tesline etarske fizike ukazuje na sasvim izvesnu ostvarivost SVIH Teslinih ideja ali i na izuzetnu naprednost njegovih tehnologija koje su zaista primerene 21. Veku i daleko ispred trenutno važećih teorija.

U izvornoj verziji drevnog vedskog teksta Sankhya Karika [3], Maharishi Kapilla matematički dokazuje da interaktivni fenomeni u slučajnom (neuredjenom) sekvencijalnom stanju neefikasne aktivnosti prirodno transmigriraju prema sinhronizovanom, koherentnom i simultanom stanju. Drugim rečima "harmonizacija" je proces svojstven Prirodi. Koherentno stanje "umirujuće aktivnosti" može se definisati kao "faza potencijala" ili "uporedan", "istovremen" ili "superponiran" interaktivni spektar. Ono otelotvoruje princip apsorpcije nesinhronizovanih interakcija, kao što je to migracija termičkih vibracija sa više na nižu temperaturu. Supstrat kosmičkog prostora je zaista najniže energetske stanje. Koncept simultanosti - koji potpuno izmiče savremenoj fizici - je osnova Sankhye – potpuno ravnopravan sekvencijalnim procesima na koje je ograničena nauka.

Sankhya eksplicitno, matematički, definiše baš taj "Thaama"-stični deo Realnosti, pojave koje deluju zajedno, istovremeno ili trenutno. Ono što je ovde veoma važno naglasiti je činjenica da aksiomatski principi Sankhye prevazilaze varku našeg uma i uvreženu logiku da interval vremena između interaktivnih događaja može biti proizvoljno smanjen – sve do vrednosti "nula" (?) – što povlači niz problema koje nameće pojam "singulariteta", ..., - ali priroda se ne ponaša na takav način.

Sankhya je pokazala da postoji aksiomatska granična vrednost $1/C^{1+x}$ ($=1.93e-14$) ciklusa duž svake ose (c =brzina svetlosti, x =zlatni presek). **Značaj ovog uvida drevnih civilizacija ne može se preglasiti** jer eliminiše potrebu misaone ekvilibristike predočavanja "granice" između tačke i duži, pojam "singulariteta" i sličnih gde je moderna nauka blokirana. Kroz pojam sinhronizacije po osama dobijaju se vrednosti koje su matematički kvadrat ili kub ove vrednosti, ali još je značajniji ovde iskazani način definisanja graničnih aksiomatskih vrednosti i relacija zasnovan na Tri-Guna

principima koji su osnov svih definicija konkretnih pojavnih fenomena od ne-manifestovanih do manifestovanih, npr. magnetni, električni, gravitacioni, ..., a zapravo su samo varijacije ISTOG, kombinacije i transformacije simultano sekvencijalnih poremećaja supstrata, ritma i forme sažimajuće-ekspanzionih (zapreminskih) vibracija...

Teslina definicija svetlosti iz 1934. godine: "**Light cannot be anything else but a longitudinal disturbance in the ether, involving alternate compressions and rarefactions. In other words, light can be nothing else than a sound wave in the ether...**" [10], očito je potpuno saglasna aksiomatskim principima Sankhye.

Šta više, u svojoj analizi Teslinog "Magnifying Transmittera", braća Korum ukazuju [6] na OGROMAN ZNAČAJ konstrukcije "varničara", odnosno presudne uloge **dužine trajanja varnice** (!!!) na oblik energetskog spektra (slika dole) i njegovu uskладjenost sa rezonantnim frekvencijama kalemova, odnosno na EFIKASNOST transfera energije. Vrednost koju je dostigao Tesla od 10.8 mikrosekundi i dan danas je nedostižna mnogim "Teslijancima" a većina ih za to nisu ni čuli niti su o tome razmišljali. Ovo je možda pomalo uvredljivo za mnoge "Tesla-eksperte" ali "Google" omogućuje svakome da se sam uveri i pokuša da pronadje varničar koji daje više od oko 400 prekida u sekundi dok je Tesla pre celog jednog veka dostizao 4200 prekida u sekundi (13.sep. [2]) – no – izuzetno je važna opšta uskladjenost.

" ϕ , Φ , π , e " in Tesla tech.: "Corum & Associates, TCTUTOR", v.1.0, 1987.

For a sparks duration of 10.8 usec, Furie's analysis gives a spectrum with peaks:

$$L_f = 54.8 \text{ kHz} \text{ i } H_f = 128.2 \text{ kHz.}$$

Considering: $F_{10.8} = 1/10.8e-6 = 92.592 \text{ kHz}$,

$$92.592 * 0.618 (f_i) = 57.2 \text{ kHz} \sim 54.8 \text{ kHz},$$

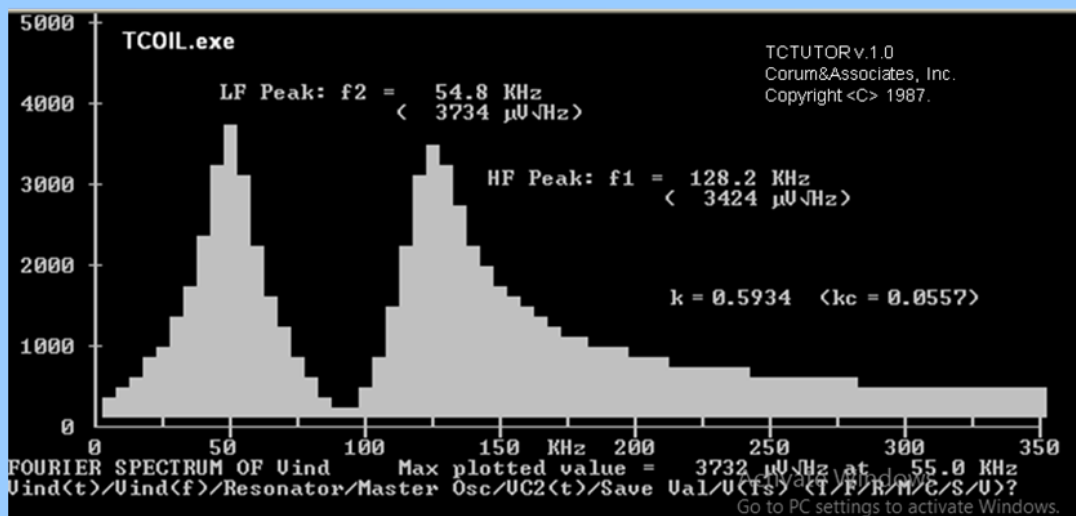
$$92.592 * 1.618 (F_i) = 149.8 \text{ kHz} \sim 128.2 \text{ kHz}$$

$$54.8 * 2.71 (e) = 148.5 \sim 128.2 \text{ kHz}$$

$$f_{0, \text{sist}} = 89.42 \text{ kHz}; f_{0, \text{prim}} = 56.4 \text{ kHz}$$

$$\Rightarrow f_{0, \text{sist}} / f_{0, \text{prim}} = 89.42 / 56.4 = 1.58 \sim \pi/2$$

Respecting the holistic principles inherent in the Creator, Tesla harmonized his entire system and aligned it with the (multidimensional) structure of Reality - both "outside" (macro) and "inside" (micro).

Ovo je još jedan "detalj" koji ukazuje na istinsku **veličinu Tesline genijalnosti i snagu njegove intuicije**, koji je harmonizacijom niza parametara, pri čemu je trajanje varnice jedan od ključnih, uspeo da u svom "Uveličavajućem predajniku" ostvari odnose odgovarajućih fenomena u proporcijama zlatnog preseka (malo i veliko f_i), broja π i baze prirodnog logaritma (!!!), što je zaista **JEDINSTVEN slučaj u svetu** – i može sa naći još samo u savršenim tvorevinama Kreatora, Prirodi, Planetarnim sistemima, svetu atoma i naravno Čoveka, njegovom DNK, ćelijama, skeletu ..., ali i nekim vrlo posebnim gradjevinama poput Keopsove piramide i sličnih.

Moja analiza Furijeovih (energetskih) spektara Tesline Mašine iz Kolorado Springsa, zasnovana na softveru "TC TUTOR v 1.0", čiji su autori izuzetno kompetentni stručnjaci, dr. Fred i dr. Kenet Korum, potvrđuje da je Tesla težeći HOLISTIČKIM principima svojstvenih Kreatoru, harmonizovao celokupan sistem i uskladio ga sa višedimenzionalnom strukturom Realnosti kako "izvan" – sa makro strukturom tako i "unutar" – sa fenomenima mikro domena, bili oni etar, kvantno polje moderne fizike ili nesto treće, Tesla je – u terminologiji Sankhye – uspeo da uskladi "unutrašnje" i "vanjske", sekvencijalne i simultane mehanizme i transformacije Linga/Bhava sa Abhiman/Ahankar stanjima interfejsa – i ostvari BAŠ ONO što je izmaklo Maxwellu, Einsteinu ... ☺

Dakle, težeći maksimalnoj efikasnosti, beskrajinim variranjem elemenata osnovne eksperimentalne postavke svoje Mašine (broj namotaja, debljina žice...) sve dok nije bio zadovoljan postignutim efektima – baš kao što je i Priroda

beskrajno dosledna u variranju jednog osnovnog motiva težeći SAVRŠENSTVU – i Tesla je svoje delo doveo do perfekcije ni ne znajući za formu Furijeovog spektra i druge parametre – što mi možemo videti danas korišćenjem sofisticirane opreme kakvu je Tesla mogao samo sanjati ... - no on je imao nešto vrednije: genijalnost i intuiciju.

Veoma je interesantno da inverznoj vrednosti granične aksiomatske vrednosti trajanja ciklusa, koja može biti shvaćena kao frekvencija: $f = 1/t = 1/1.93e-14 = 5.1e13$, prema relaciji L.de Broglia odgovara vrednost (realne ili virtuelne) "mase": $m = h*f/c^2 = 3.8e-37$, što prema postulatima Modela KGE ([9]) odgovara "Stabilnom objektu" nivoa kvantiranosti => $k=7$ -> odnosno **neutrinu**, kao čestičnoj manifestaciji tog dela energetskog spektra.

Ovo je takodje značajna potvrda saglasnosti MKGE, Sankhye ali – što je najlepše - i Teslinih ideja.

Naime, vrednost granične aksiomatske vrednosti dužine trajanja ciklusa $1/C^{1+x}$ ($=1.93e-14$) definiše graničnu vrednost intervala interaktivnog vremena kada on postaje "nula" odnosno kada se dva događaja mogu matematički tretirati kao ISTOVREMENI. Za kraće vrednosti trajanja ciklusa **VEKTORSKI aspekt sile nestaje i ona se manifestuje kao kao SKALAR !**

Nesporna je činjenica da su neutrino čestice poslednje u nizu (stabilnih) nuklearnih fenomena koji iskazuju realnu masu mirovanja. Njihova masa je višestruko manja od svih drugih poznatih elementarnih čestica. Svi ostali "sitniji" materijalni objekti - ili nemaju realnu masu mirovanja ili im je život ekstremno kratak jer se raspadaju na lakše npr. kvarkovi oko 10^{-20} sec. prema Modelu KGE stabilni objekti višeg nivoa kvantiranosti od neutrina – poput fotona koji ima dualnu prirodu ($K=8$), zatim Tesliona ($K=9$) itd. – ispoljavaju se u našoj Realnosti u talasnom obliku – što je apsolutno konzistentno sa postavkama Sankhye. Ipak, ideja koju nameću njeni aksiomatski principi i KGE Model – ukazuju na mogućnost realnog postojanja nekog "**suptilnog fluida**" materijalno-čestične prirode koji čine Stabilni objekti reda kvantiranosti višeg od 7, opisani Modelom odgovarajućim parametrima, mase, frekvencije, ..., koji bi bili konstitutivni elementi "Skalnog polja", "Kvantnog polja" – pa zašto da ne - i "perfektnog fluida" Nikole Tesle - "Etra".

U prilog ovakvoj mogućnosti govore i istraživanja dr. A.Ohatrina koji govori o "mikroleptonskom gasu" koji "ispunjava sve: zemljište, vodu, vazduh i kosmos; teška i inertna masa tela ovise o gustini i temperaturi mikroleptonskog "gasa" u njemu ...[11]. Dr. V.Bičkov je pokazao da primena hidrodinamičkih jednačina omogućava dobijanje analognih rezultata za niz eksperimenata iz polja makroskopske elektrodinamike [12]. Fizika je dobro objasnila vezu između oblika i unutrašnje strukture nekog medijuma sa njegovim konkretnim mehaničko-električno-talasnim osobinama (električna provodnost, permeabilnost, permitivnost, čvrstoća...). Ipak, eksperimentalna realnost ponekad nije saglasna važećim teorijama.

Superprovodnost je efekat "nulte" otpornosti ostvaren u idealnom izolatoru! Dotiranjem idealnog izolatora – npr. keramike čija je otpornost na sobnoj temperaturi reda 10^{20} oma – atomima yttriuma-bariuma i bakra, a zatim hladjenjem na vrlo niske temperature keramika postaje superprovodnik kojim struja protiče bez slabljenja pa je na taj način moguće ostvariti izuzetno snažna magnetna polja. Ipak – sasvim je nesporna eksperimentalna činjenica da **superprovodnost, poluprovodničke, dielektrične i magnetne karakteristike „superprovodnika“ nisu povezane sa „tokom“ elektrona u žici, nego sa posebnim protokom definisanim strukturom materijala.** Po mišljenju dr. V.Bičkova ovaj rezultat se slaže sa konceptima rada: V.F.Mitkevich-a, "Main physics concepts" – u kojem je razmatrano pitanje o **prirodi struje koja teče u superprovodnicima a koja ne zagreva materijal provodnika, što je moguće samo u odsustvu pokretnih naelektrisanja (elektrona) u njemu [12].**

Da sve bude još neobičnije potpuno **odsustvo električnog otpora prati i potpuno odsustvo magnetnog polja u unutrašnjosti superprovodnog materijala** (Majsnerov efekat) tako da idealan provodnik postaje i idealan dielektrik – što nauka objašnjava „faznim prelazom“ – nažalost bez tumačenja „mehanizma“ tog „prelaza“ koji rezultuje potpunim „iščezavanjem“ magnetnog polja u unutrašnjosti superprovodnika...!?

Iako nema opšte saglasnosti oko postojećih teorijskih objašnjenja ovog i sličnih fenomena, savremena nauka daje ogroman doprinos novim spoznajama njihovom eksperimentalnom verifikacijom. Najkontroverzniji - ali višestruko potvrđeni - su eksperimenti koji **pobijaju princip lokalnosti** poput EPR (Einstein, Podolsky, Rosen) efekta. Eksperiment „Sablasnog dejstva na daljinu“ – potvrdio je pojavu predviđenu kvantnom mehanikom, poznatu kao kvantna zapletenost (kvantna isprepletenost, quantum entanglement), koja pokazuje da merenja izvršena u prostorno odvojenim delovima kvantnog sistema mogu da imaju očigledan, detektabilan, TRENUTAN uticaj jedno na drugo – bez obzira na njihovu međusobnu udaljenost. Time je sasvim jasno i nedvosmisleno demonstrirano da "Talasna funkcija" ne daje potpuni opis realnosti a čuveni Hajzenbergov "Princip neodređenosti" postaje više nego diskutabilan...

Prema naučno argumentovanom mišljenju dr. V.Bičkova (6.4 u [1]) - EPR paradox je direktan dokaz postojanja etra. Na sličan način, i Aharonov-Bomov eksperiment, izveden u više svetskih laboratorija, je dokazao da su neki od elektrodinamičkih **potencijala** različiti od nule i u delu prostora gde su magnetno i električno **polje** jednaki nuli i na taj način - verifikacijom "skrivenog vektorskog potencijala" – eksperimentalno potvrdio da se elektromagnetna interakcija može odvijati u oblastima prostora u kojem nema EM polja !!!

Time je pokazano (i dokazano) da nisu samo elektromagnetna polja fizička, kako to smatra klasična fizika, niti da su elektro-magnetni potencijali čista matematička konstrukcija – nego naprotiv - da su potencijali više osnovni fizički subjekti nego polja !!!

Eksperiment koji su 1959. godine izveli Aharonov i Bom imao je za cilj da ispita da li je fundamentalniji opis sistema preko polja ili preko potencijala obzirom da su u "Šredingerovoj jednačini", koja povezuje čestična i talasna svojstva materije, umesto polja figurisali potencijali. Eksperimentalna potvrda efekta koji je dugo godina bio sporan i koji su mnogi naučnici pokušavali da opovrgnu - ipak je verifikovan savremenim merenjima.

Nažalost u postojećoj, "klasičnoj" (uproštenoj), verziji Maksvelovih jednačina figurišu električno i magnetno polje a za fundamentalniji opis sistema preko potencijala potrebno je izvršiti odgovarajuće izmene veličina tako da u "Potencijalnoj formulaciji" Maksvelovih jednačina umesto električnog polja figuriše "električni potencijal" a umesto magnetnog polja "magnetni potencijal" pri čemu je električni potencijal skalarno polje, dok je magnetni potencijal vektorsko polje [Maxwell's equations in potential formulation, 13].

Na činjenicu da je nauka "uproštavanjem" originalnih Maksvelovih jednačina znatno umanjila "snagu" njegove izvorne teorije ukazali smo u [1] (stav 4) a ovde ponovo naglašavamo da **Nikola tesla** - još pre čitavog veka - **favorizuje potencijal koji je** - po uvidima savremene kvantne fizike, kako je i ovde pokazano - **fundamentalniji od polja i ima fizičku egzistenciju isto kao i polja**.

Dakle – eksperimentalna realnost moderne fizike ukazuje na činjenicu da je "električni potencijal" skalarno polje, fundamentalniji nivo realnosti od trodimenzionalnog vektorskog električnog polja koje figuriše u klasičnoj verziji Maksvelovih jednačina - što je potpuno saglasno INTUITIVNIM uvidima genijalnog Nikole Tesle.

Ista eksperimentalna realnost potvrđuje i valjanost vedskog koncepta substratuma [3] koji ipak sadrži i neke prilično kontroverzne tvrdnje. Jedna od njih je da neutrino transmigrira 60,689 milijarditih delova sekunde brže od fotona:

Kada je Ne ubrzan, kašnjenje je za nekoliko ciklusa i pošto se 7 Ne mora izračiti unutar jednog ciklusa, kašnjenje je:

$$\left[\left(\frac{k-1}{7} \right)^2 \cdot \left(\frac{10^2}{k-1} \right) \cdot \left(1 + \frac{1}{k-1} \right) \right] \cdot 7 = 17.9988721414$$

Stoga će fotoni kasniti 17.998 Ciklusa / sekunde:

$$\left[\left(\frac{k-1}{7} \right)^2 \cdot \left(\frac{10^2}{k-1} \right) \cdot \left(1 + \frac{1}{k-1} \right) \right] \cdot 7 \cdot 10^9 = 60.6889099213$$

Još je zanimljivija mogućnost TRENUTNOG prenosa "neutrino stanja" (Ne-states) na proizvoljnu udaljenost izložena u "Prikazu Sankhya Teorije sa aksiomatskim matematičkim dokazom", G. Srinivasana [14].

Za razliku od savremene fizike koja poznaje tri neutrino čestice: elektronov, mionski i tau neutrino pri čemu njihova masa nije precizno utvrđena nego samo granične vrednosti, Sankhya definiše "Vriti-Mulaprakriti" - ekspanzivnu transmigrantnu masu koja je identifikovana kao Neutrino u fizici:

$$\left[\frac{10^{1+x} \cdot 2^{\frac{1}{3}} \cdot 10^2 - 2}{10^2} \cdot \left(\frac{1}{2^3 \cdot (2^3 - 1)} \right) \cdot \left(\frac{2 \cdot \pi \cdot 10^{x^3}}{7} \right)^2 \right] = 9.52873405 \times 10^{-35}$$

gde je x zlatna sredina, no zaista je naprosto frapantno da **Sankhya Neutrino stanje definiše i preko Plankove dužine (Lp):**

$$Ne = \left[\frac{Lp}{2\pi} \right] \left[\frac{2\pi^3}{2^3 - 1} \right] = 9.52873405E-35$$

Prema aksiomatskim postavkama Sankhye *ciklus od deset interakcija je jednak odnosu obima i poluprečnika kruga (2π). U sva tri prostorna smeru taj odnos postaje 2π³ što rezultuje u povećanju odnosa od: 2π³/2π - slično povećanju zapremine u kojoj se odvija tranzicija, koja udvostručenjem radijusa postaje 2³-1 = 7. Zato je odnos promene po jediničnom radijalnom uvećanju od 7 "nivoa" jednak vrednosti Tr:*

$$Tr = \left[\frac{2\pi^3}{2\pi} \right] \left[\frac{1}{7} \right] = 5.6398$$

Ako Plankova dužina Lp - kao najmanji, koherentan pomeraj - menja svoj nivo potencijala na rezonantno stanje kao neutrino, onda je **Ne** (stanje):

$$Ne = Lp^3 Tr / Lp^2 = 9.5287E - 35$$

Parametri Lp (Plankova dužina, 1.616*10⁻³⁵ m) i Tp (Plankovo vreme, 5.391*10⁻⁴⁴ s) čine najmanju dužinu i vremenski interval u prostoru. Ukoliko je vrednost Lp dužina jedne strane volumetrijske komponente prostora koja u oscilatornom stanju sa najvećom interaktivnom gustinom naprezanja ima dinamički volumen Vp od Lp³ (m³). Obzirom da je Tp=Lp/c (c=brzina svetlosti), slično važi i za minimalni vremenski interval: Tp³ u c³ = Lp³ = Vp, koji se mora tumačiti kao TRENUTNI odnos "8-komponentne zapremine" prema "interval-vremena-kocki" - što daje vrednost ISTOVREMENIH (simultanih) interaktivnih poremećaja kao aksiomatsku trodimenzionalnu konstantu.

Pošto je Vp (4.2*10⁻¹⁰⁵) u maksimalnoj volumetrijskoj gustini naprezanja i rigidnosti, potencijali trenutno tuneliraju preko bilo kog broja takvih jedinica koje su direktno u pravcu propagacije poremećaja (stress). Prekid u procesu "tuneliranja" stvara Ne-stanja, u zavisnosti od gustine (broja) poremećaja (stress count densities). Otuda se **Ne-stanja različitih nivoa, od jedan do sedam, mogu TRENUTNO pojaviti na proizvoljno velikim udaljenostima...**

Analiza drevnih vedskih uvida, poput Sankhye, izuzetno je zahtevna jer su originalni zapisi na sanskritu, izuzetno bogatom jeziku sa mnoštvom reči za koje je veoma teško naći odgovarajuće izraze u engleskom jeziku na kojem je pisana nama dostupna literatura. Dodatni problem razumevanja izvornih poruka je engleska gramatika,

posebno indirektni govor i slaganje vremena što je ključno za razumevanje vrlo složenih procesa gde je od izuzetno velikog značaja šta čemu prethodi, šta je uzrok a šta posledica - pri čemu za upotrebljeni termin često nemamo adekvatan prevod. Kao ilustraciju navodim početni deo 1. Sutre (Dinamički supstrat):

दुःख	त्रय	अभिघाताज्	जिज्ञासा
Duhkha	traya	abhighātāj	jijñāsā
Stress	triple	interaction	investigations

Na gornjoj slici su prikazani originalni izrazi sa odgovarajućim terminima na engleskom. Bukvalan prevod je: "stres trojna istraživanja interakcije" – što je naravno besmisleno. Moguće su i druge, uglavnom takodje apsurdne kombinacije ali elementarno poznavanje vedskih principa zasnovanih na 3-Guna ("Thaama-Raja-Sathva") konceptima omogućuje nam da ovo prevedemo kao: "Istraživanje trijade interaktivnog stresa" – što je – barem logički - blisko izvornoj poruci koja se ipak najbolje može razumeti tek u kontekstu cele sutre.

Sve ovo imalo je za cilj da ukaže na nužnu fleksibilnost u razumevanju vedskih tekstova koji, posebno u svom izvornom obliku, sasvim sigurno predstavljaju nemerljivo kulturno ali i naučno blago.

Konkretno termin "Stress", prva reč 1. Sutre, je pojam na kojem su zasnovani osnovni, elementarni, aksiomatski principi Sankhye i može se prevesti kao: stres, naprezanje, napetost, tenzija, napon, potencijal, pritisak, itd, no – po mom mišljenju - nakon višegodišnjeg iščitavanja osnovnog teksta [3] i brojnih dokumenata povezanih sa njim - **potpuno sam siguran da se pojmu "stress" u Sankhyi može pridružiti i pojam skalarnog potencijala u fizici** – naravno u odgovarajućem kontekstu.

U skladu sa takvim mišljenjem i ranije iznetom konstatacijom da je Tesla zahvaljujući svojoj intuiciji i težnji ka savršenstvu uspeo da harmonizuje svoj "Magnifying Transmitter" i sa makro i sa mikro strukturom, tj. da formu vibracija svoje mašine potpuno uskladi i sa "vanjskim" i sa "unutrašnjim" sekvencijalno-simultanim mehanizmima transformacije Linga/Bhava sa Abhiman/Ahankar stanjima interfejsa – njegova izjava da u radu koristi metod (simultanih) poremećaja naelektrisanja u zemlji i vazduhu (**disturbed charge of ground and air method**, jun 5, [2]) dobija mnogo dublji smisao – potpuno **analogan pojmovima "transmigracije stresa" prema Sathwa-Raja-Thama-Guna principima !!!**

Sumirajući sve rečeno, za mene je sasvim nesumnjivo da su Teslini "Ne-Hercijanski" talasi realno postojeće longitudinalne etarske vibracije, "transfer potencijala" ili "transmigracija stresa",..., i čvrsto verujem da se kombinacijom najnovijih naučnih spoznaja sa drevnim vedskim znanjima i nekonvencionalnim teorijskim razmatranjima iznetim u Modelu KGE - može uvideti sva veličina i dubina spoznaja Nikole Tesle i steći uvid u istinsku briljantnost, veličanstvenost i značaj njegovih tehnologija za budućnost civilizacije. Samim tim i ostvarivost svih ideja tog dokazanog intuitivnog genija postaje mnogo izvesnija a "pseudo-naučni" pojmovi poput teleportacije, antigravitacije, kretanja bez inercije, "zero-point" energije i sličnih – mnogo prihvatljiviji.

Reference:

1. Nikola Tesla's Ether technology, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/>
2. Nikola Tesla Colorado Springs Notes 1899-1900, <http://www.shamanicengineering.org/wp-content/uploads/2014/07/Nikola-Tesla-Colorado-Springs-Notes-1899-1900.pdf>
3. Secret of Sankhya: Acme of Scientific Unification by G. Srinivasan, <http://www.kapillavastu.com/>
4. U.S. Patent No. 454,622, Nikola Tesla, SYSTEM OF ELECTRIC LIGHTING, filed 25 April 1891; granted 23 June 1891.
5. "Nikola Tesla Patenti II", Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Beograd, 1996.g.
6. James F. Corum, Ph.D, Kenneth L. Corum, A Technical Analysis of the Extra Coil as a Slow Wave Helical Resonator, http://www.padrak.com/vesperman/A_Technical_Analysis_of_Tesla%27s_Extra_Coil_6.24.14.pdf
7. Canadian Patent 142,352 – "Art of Transmitting Electrical Energy through the natural Medium":
8. True Tesla: "Ideas of the old Vedas and the work of Nikola Tesla", <https://www.youtube.com/watch?v=rnJ6UWlv9PM>
9. Unconventional physics, <http://users.beotel.net/~gmarjanovic/>
10. Tesla Sees Evidence Radio and Light Are Sound, New York Times, Sec. X, P. 9, c. 1, April 8, 1934
11. ТЕОРИЯ МИКРОЛЕПТОННОГО ПОЛЯ, https://www.liveinternet.ru/users/valentin_tsmakaliuk/post130059289/
12. On Analogies Between Hydrodynamics and Electrodynamics for Applications, V.L.Bychkov, <https://zapdf.com/on-analogies-between-hydrodynamics-and-electrodynamics-for-p.html>
13. Maxwell's equations in potential formulation, https://en.wikipedia.org/wiki/Mathematical_descriptions_of_the_electromagnetic_field
14. Overview of Sankhya theory with axiomatic mathematical proof, G. Srinivasan, Abstract (corrected on 8-01-2017) https://www.researchgate.net/publication/320831266_Abstreviewfinalrev